

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00181/2011-01

Дана: 22.07.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **М.В. из Бора**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 22.јула 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **М.В. из Бора** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-149/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

М.В. је обављала судијску дужност у Општинском суду у Бору, у парничном и ванпарничном одељењу. Подноси пријаву за избор у Прекршајни суд у Нишу и Зајечару.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судовима за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности истиче да је у периоду 2006-2008.година имала од 250 ожалбених одлука 75 укинутих или 30% укинутих одлука, што је изнад просека суда у којем је радила.

У погледу оспособљености истиче да је имала у 2006.години 120,78% испуњеност судијске норме, у току 2007.године 150% испуњености судијске норме и у току 2008.године 134,04% испуњеност судијске норме.

Сматра да је успешно обављала судијску дужност.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 377 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-149/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу процента укинутих одлука и времена израда одлука.

У погледу стручности и броја укинутих одлука истиче се да је у у 2006.години имала 41,10% укинутих одлука, а у 2007.години 34,57% укинутих одлука, као и да је у ванпарничној материји у 2006.години имала 75% укинутих одлука.

У погледу времена израда одлука се истиче да је у 2006.години имала израђених 17 одлука у периоду 30 до 60 дана, а након 60 дана 37 одлука, потом да је израдила 4 одлуке у периоду од 30 до 60 дана а 8 преко 60 дана, и у 2008.години 5 одлука у периоду од 30 до 60 дана а 13 преко 60 дана.

Против те одлуке изјавила је жалбу Уставном суду Србије дана 11.10.2010.године.

Жалбу изјављује због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да је том одлуком повређено основно правило *ne bis in idem*, јер је ВСС поново одлучио о истом као у одлуци од 25.12.2009.године, да иста одлука не може бити нити допуна нити исправке цитиране одлуке, да се иста заснива на потпуно новим чињеницама и новим доказима а који нису постојали у време одлучивања о пријави већ су исти накнадно прибављени, понавља све наводе о повреди уставних права, а који се односе на повреду начела правне сигурности, права на правично суђење у разумном року, права на ефективан правни лек, забране *reformatio in peius*, као и забране дискриминације, даје разлоге за погрешну примену материјалног права и битне повреде поступка.

У погледу погрешно утврђеног чињеничног стања истиче да је у наведеном периоду имала укупно решених 1450 предмета у обе материје, од тога 72 стара предмета, од чега је израдила одлуке до 30 дана 1359, те да је ВСС приликом утврђивања чињеничног стања требао да изврши поређење и са изабраним судијама који су имали знатно већи број предмета у којима су одлуке израђивали након 60 дана.

Што се тиче процента укинутих одлука истиче да је у парничној рефереди имала у 2006.години укинутих 41,10%, док је просек суда износио 38,76%, уз остварење норме од 120,78% и коефицијент ажурности од 3,60, а просек суда је износио 4,65%; у 2007.години да је имала укинутих предмета у парничној материји 34,57%, просек суда 32,49%, уз остварење норме од 150,07%, те коефицијент ажурности од 3,17 на идентичном нивоу суда; у 2008.години имала је 17,71% укинутих одлука а просек суда је 21,81%, уз остварење норме од 134,04% и ажурност од 4,22 док је ажурност суда била 3,66.

Истиче да је просечно у овим годинама имала укинутих одлука од 30,00% док је просек суда износио 31,05%, дакле испод просека суда, а да и у годинама у којима је била изнад просека да исто није знатно изнад просека суда; наводи примере судија који су имали знатно већи број неблагоприятно израђених одлука.

Истиче да ВСС није имао у виду све околности које се тичу њене оспособљености, а односи се на чињеницу да је била ПР суда, затим овлашћена за стручно усавршавање приправника и приступ информацијама од јавног значаја, даје имала најсложеније и најстарије парнице, да је радила и ванпарничне предмете експропријације, лишења пословне способности, уређења међа и слично а што је често условљавало и њен излазак на лице места.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају

приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 04.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Бору, извештаја Основног суда у Бору III Су.21/2011-8 и -9 од 17.06.2011.године, доказа поднетих од стране подносиоца приговора и то извештаја о раду свих судија Општинског суда у Бору за посматрани период, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност у Општинском суду у Бору и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.година

П предмета укупно у раду 244 од тога старих 38, решено 186 135 пресудом и 51 на други начин, од тога старих 33, остварење норме 89,96% 17 одлука израђено до 60 дана и 37 након 60 дана, 73 ожалбене одлуке 30 укинутих или 41,10%, просек одељења 38,76%. Оставина 12 11 решено 1 ожалбена укинута 1 одлука до 60 дана.

1Р 20 предмета у раду 14 решено 1 одлука до 60 дана и 1 након 60 дана, 4 ожалбене 3 укинуте.

Р(остало) 255 предмета у раду 251 решено 111 одлуком и 140 на други начин 1 ожалбена потврђена.

Укупно остварење норме 120,78%, а укупно остварење квалитета рада 43,04% укинутих.

2007.године

П предмета укупно у раду 296 решено 220 пресудом 161 и 59 на други начин, 13 старих 3 решена, остварење норме 108,95% 4 одлуке до 60 дана и 8 након 60 дана, 81 ожалбена одлука 2 преиначене и 28 укинутих 34,57%, просек одељења 32,49%.

О предмета укупно у раду 8 сви решени

1P35 у раду 22 решена 2 одлуке након 60 дана 4 ожалбене 3 потврђене и 1 укинута.

P(остало) 318 у раду, 317 решено 44 одлуком и 273 на други начин

Укупно остварење норме 150,07%, а укупно остварење квалита рада 34,12% укинутих.

2008.године

П предмета укупно у раду 300 предмета од тога старих 20 укупно решено 205 предмета од тога 144 пресудом и 61 на други начин, остварење норме 99,36% 5 одлука до 60 дана и 13 након 60 дана, 96 ожалбених одлука 17 укинута 17,71%, просек одељења 21,81%.

1P предмета 21 у раду 13 решено 2 одлуке некон 60 дана, 4 ожалбене 3 потврђене 1 укинута.

P(остало) 313 предмета у раду 31а решено на други начин.

Укупно остварење норме 134,04%, а укупно остварење квалитета рада 18%.

На основу извештаја Основног суда у Бору утврђен је број одлука израђених након 60 дана као и време израде одлука у појединачним одлукама па се на основу истог констатује да је рок израде одлука у био у предмету П.1449/02 рок израде 817 дана, П.933/04 417 дана, П.726/04 131 дан, П.219/04 99 дана, П.625/02 719 дана, П.249/05 134 дана, П.534/05 146 дана, П.941/05 145 дана, П.966/05 144 дана, П.139/02 717 дана, П.1275/04 141 дан, П.965/05 145 дана, П.727/00 681 дан, П.389/03 492 дана, П.299/02 449 дана, П.106/05 294 дана, П.974/03 473 дана, П.839/99 162 дана, П.90/04 275 дана, П.616/04 147 дана, П.1303/05 82 дана, П.1319/92 66 дана, П.149/06 113 дана, П.145/03 260 дана, П.1279/03 238 дана, П.1087/04 345 дана, П.1110/05 95 дана, П.71/04 497 дана, П.196/02 289 дана, П.1126/05 74 дана, П.972/05 236 дана, П.631/06 72 дана, П.851/04 236 дана, П.27/06 222 дана, П.1060/05 322 дана, П.375/02 438 дана, П.206/99 72 дана, П.881/06 159 дана, П.703/04 285 дана, П.1161/06 134 дана, П.564/06 133 дана, П.555/07 77 дана, П.690/07 66 дана, П.586/07 79 дана, П.500/07 97 дана, П.745/07 109 дана, П.232/07 101 дан, П.812/06 126 дана, П.695/06 70 дана, П.695/07 209 дана, П.648/07 85 дана, П.1124/07 73 дана, П.793/07 99 дана, П.950/06 334 дана, П.511/06 379 дана, П.1341/07 89 дана, П.756/06 228 дана, П.1329/05 416 дана, П.18/05 365 дана, 1P.18/05 365 дана, 1P.1/06 203 дана, 1P.45/07 287 дана.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својим решењем дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узео се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који износи за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама, сем у 2008. години, и у односу на изузетно висок проценат укинутих одлука на одељењу имала већи проценат укинутих одлука и то знатно, а што у основној материји – парничној материји износи 41,10% и 34,57%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

У погледу сумње у испуњеност потребних услова је и чињеница великог броја неблаговремено израђених одлука. Високи савет судства је утврди тачно време израда одлука преко законом прописаног рока, а за одлуке израђене преко рока од 60 дана, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је бројем израда одлука у просеку одељења, али и овај број предмета израђених након законом прописаног рока указује на несавесно и неоспособљено поступање подносиоца приговора, поготово имајући у виду само време израде одлука, да има 11 одлука израђених од 1 до 2 године, па чак и преко 2 године, а што у сваком смислу представља неразумно дуг рок израде одлуке, указује не само на одсуство критеријума оспособљености, већ и достојности обављања судијске функције, одсуство свести и спознаје судијске функције, односа према странкама и потребе решавања судских спорова, те чињенице да свесним прекорачењем законом прописаног рока из одредбе члана 341 став 1 ЗПП за израду одлука странкама, се онемогућава суђење у разумном року те лишава их ефикасне судске заштите као императива одговорног вршења судијске функције.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоца приговора
2. Архиви Високог савета судства

